

עמ"ת 36061/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 36061-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	פלוני

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ש' בן יצחק) מיום 15.2.21 אשר הורתה על המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני ואנושי ובכפוף לערבויות ותנאים מגבילים.

רקע דיוני

נגד המשיב הוגש ביום 16.12.20 כתב אישום המייחס לו שני אישומים.

במסגרת האישום הראשון מיוחסות למשיב עבירות של איומים, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין והיזק לרכוש במזיד. על פי הנטען, ביום 9.12.20 בשעה 02:30 או בסמוך לכך, עת שמע המשיב כי המתלוננת, בת זוגו לשעבר, שוהה בדירת המתלונן, בן זוגה באותו מועד, הגיע המשיב לפתח דירתו של המתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול ומצויד בסכין מטבח ובפטיש, צלצל בפעמון ודפק בחוזקה על דלת הדירה ולא נענה. בהמשך, דפק המשיב על דלת דירתו של המתלונן בחוזקה באמצעות הפטיש וכן דקר את הדלת באמצעות הסכין, תוך שאיים על המתלונן באומרו "אני בא לרצוח אותך ואני אדקור אותך כמו שאני דוקר את הדלת עכשיו" וכן איים על המתלוננת באומרו "אני ארצח את שניכם, אל תדאגי, אני עוד אשלח אותך באמבולנס". כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרם נזק לדלת ולמשקוף.

במסגרת האישום השני מיוחסות למשיב ריבוי עבירות של איומים. על פי הנטען, ביום 14.11.20 וביום 19.11.20 שלח המשיב לטלפון של המתלוננת הודעות כתובות וקוליות בעלות תוכן המאיים בפגיעה שלא כדין בגופה ואלה ההודעות ששלח המשיב למתלוננת:

"כל אחד מקבל את מה שמגיע לו לכל שבת יש מוצאי שבת";

עמוד 1

"אמרתי לך משהו אחד אם תלכי עם מישהו מהחברים שלי יהיה רעידת אדמה עכשיו את תכירי צדדים אחרים שלי מבטיח לך!!!";

"אם אני אגלה מה שאני חושב ובטוח תראי מה יהיה..."

"מעורבים פה אנשים אללה יסטר";

"שישבו אצלי בבית בדיוק שהמשלוח הגיע";

"את לא מתקרבת לציפורן שלי מותק אני לא מאיים ברור שלא ימידו".

עוד נאמר בכתב האישום כי המשיב הקליט למתלוננת הודעות קוליות בעלות תוכן מאיים, וכך אמר:

"הכול טוב נשמה, אנחנו ניפגש עוד, אל תדאגי מבטיח לך";

"החלב הזה שאת שותה, יא בת זונה, של היונים של הצמחוניים, שאת חושבת שאת יכולה לערבב את התחת שלי, חושבת שאני איזה ילד, אה? יא טמבלית... שותה סויה יא חתיכת מטמטמת, את הטעות שעשית חכי, ועל ס' שהוא דיבר ככה אני אומר לך, שיהיה בריא".

"יא חתיכת זונה, יא חתיכת כלבה, יא שרמוטה, את לא מתביישת את מזמינה אוכל שקיות שיהיה לך מה למרוח למישהו שהיה חבר שלי, יא חתיכת שרמוטה, יא בת זונה, אני אזיין אותך ואת אם אימא שלך, יא חתיכת תחנה מרכזית. את לא יודעת לאיזה טעות נכנסת בכלל, תקשיבי לי טוב".

ובתאריך 19.11.20 שלח המשיב למתלוננת הודעה בעלת תוכן מאיים וכך כתב:

"אם את חושבת שאני לא יודע שאת הבינין (מן הסתם "בבנין" - א.ה) ונכנסת מהחנייה אצל ל' את טועה אני יודע הכל אבל נקמה מגישים אותה קרה וצוננת תמסרי את זה לל' אישית ממני את זונה של הג'יהד האיסלמי והוא חחח הוא לא יודע איזה טעות הוא עשה איתי".

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ביום 20.12.20 קבע בית משפט קמא (השופט ש' מלמד) כי חלופת מעצר בגיבוי איזוק אלקטרוני יכולה לאיין את

מסוכנותו והזמין תסקיר משירות המבחן.

בדיון שהתקיים ביום 10.1.21 הודיעה באת כוח המשיב כי היא מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה.

בתסקיר הראשון מיום 20.1.21 הודיע שירות המבחן כי להערכתו המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני לא יביא להפחתה ברמת הסיכון הבינונית במצבו ואף עלול להגבירו נוכח התסכול המצטבר, העדר יכולת לשלב תעסוקה וחוסר מעש המגביר תחושת קורבנות ועיסוק במתלוננת. שירות המבחן העריך כי המשיב יכול להסתייע במסגרת טיפולית במסלול "הוסטל", המשלב עבודה, טיפול ולינה בפיקוח ומשניתנה הסכמתו לכך, ביקש שירות המבחן לאפשר ריאיון של המשיב במסגרת הטיפולית "בית נועם".

בהחלטתו מיום 20.1.21 הורה בית משפט קמא (השופטת ש' בן יצחק) לשירות בתי הסוהר לאפשר את קיום הריאיון.

בתסקיר משלים מיום 1.2.21 הודיע שירות המבחן כי במהלך הריאיון הביע המשיב התנגדות להשתלב בטיפול במסגרת ההוסטל וגילה עמדה הגנתית ונוקשה, וכי גורמי הטיפול מעריכים כי המשיב אינו מתאים לטיפול במסגרתם. שירות המבחן בחר אפשרות לשלב את המשיב במסלול טיפולי של מרכז ערב ללא לינה, אך מסלול זה מיועד לגברים אשר רמת הסיכון במצבם הוערכה כנמוכה והם מגלים אחריות ונזקקות טיפולית בתחום האלימות במשפחה. שירות המבחן שב על הערכתו כי בהעדר טיפול מתאים, לא ניתן יהיה לצמצם לאורך זמן את הסיכון במצבו של המשיב ונמנע מהמלצה להעביר את המשיב להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. שירות המבחן העריך כי שהות מתמשכת בתנאי פיקוח אלקטרוני צפויה להיות בעלת השפעה מגבירת לחץ ומצוקה ובהתאמה להגביר את הסיכון להתנהגות בלתי מסתגלת כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין כי להערכתו לנוכח הזמן הקצר שחלף מאז ביצוע העבירה, לא ניתן להסתפק בהגבלת תנועה ויש מקום לשקול יציאתו של המשיב מבית המעצר רק בכפוף לקבלת טיפול בחלקים רגשיים.

בהחלטתו מיום 2.2.21 קבע בית משפט קמא (השופט ש' אבינור) כי עיקר העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות של איומים: "עבירות כשלעצמן בוודאי סובלות חלופת מעצר", וכי נוכח חלוף הזמן כמו גם עברו, הלא מכביד במיוחד, של המשיב יש מקום לבחינה נוספת של שירות המבחן את מסוכנותו של המשיב והאפשרות לשילובו בטיפול בבית נועם בין במסלול פתוח ובין במסלול סגור, לאחר שבאת כוח המשיב הצהירה כי למשיב מוטיבציה גבוהה להשתלב בכל מסלול שייקבע.

בתסקירו השלישי מיום 10.2.21 הודיע שירות המבחן כי שב ובחר את התאמתו של המשיב למסגרת טיפולית "בית נועם" ואת מסוכנותו וכי לאור שיחה שהתקיימה עמו והמידע מגורמי הטיפול ב"בית נועם", עמדתו של המשיב לא השתנתה, רמת הסיכון במצבו נותרה בינונית וכי משתקפים קשיי וויסות שאינם מאפשרים שהותו כיום בחלופת מעצר ביתית. שירות המבחן התרשם כי המשיב נעדר בשלות להתבוננות רצינית וביקורתית בדפוסיו, וכי בכך גורם המגביר סיכון במצבו. כמו כן התרשם כי המשיב גילה יחס אמביוולנטי באשר לנזקקותו הטיפולית מתוך רצון לקדם את מצבו המשפטי וחשש לאבד את מקום עבודתו ולא מתוך הכרתו בחשיבות הטיפול עברו. שירות המבחן לא מצא לנכון להפנות את המשיב לריאיון נוסף ב"בית נועם" ונמנע מהמלצה על שחרורו או על המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

בהחלטה מיום 15.2.21, עליה הוגש ערר זה שלפני, קבע בית משפט קמא (השופט ש' בן יצחק) כי נוכח הערכת מסוכנותו של המשיב כבינונית ונוכח העובדה שעד כה לא שהה במאסר או במעצר והוא נתון במעצר למעלה מחודשיים ימים, יש מקום לבחון את התאמתם של המפקחים המוצעים - שני אחיו של המשיב. בית משפט קמא התרשם באופן חיובי משני מפקחים אלו ומצא להורות על שחרורו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו בבת-ים המרוחק ממקום מגורי המתלוננת בירושלים אשר יאפשר גבול חיצוני מארגן וימתן את הסיכון. בית משפט קמא הטיל על המשיב תנאים מגבילים וביניהם איסור יצירת קשר עם המתלוננת וערבויות: הפקדת סך של 20,000 ₪ במזומן, ערבות עצמית בסך של 60,000 ₪ וערבות צד ג' בסך של 30,000 ₪ לכל אחד מהמפקחים.

העוררת סבורה כי טעה בית משפט קמא כאשר הורה על המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני חרף עמדתו הנחרצת של שירות המבחן, ומכאן הערר.

בדיון שהתקיים לפני ביום 18.2.21 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים ואת דברי המשיב.

טיעוני הצדדים

באת כוח העוררת הפנתה לתסקירי שירות המבחן, שלושה במספר, ולהערכת שירות המבחן כי המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני יהווה גורם מגביר מסוכנות, ובנוסף טענה כי לאור העבירות המיוחסות למשיב והתנהלותו לא ניתן ליתן בו אמון.

באת כוח המשיב הפנתה אף היא להתרשמות שירות המבחן בתסקירים וטענה כי המשיב אדם נורמטיבי ואינו בעל דפוסים אובססיביים ומאיימים, כי המיוחס לו בכתב האישום משקף מעידה חד פעמית עליה נוטל המשיב אחריות מלאה. כמו כן טענה כי המשיב מעוניין בטיפול בשל בעיה של שליטה בכעסים וכי חלופת מעצר אשר תאפשר טיפול ועבודה הולמת את תכליות המעצר.

המשיב מסר כי הוא חווה קושי רב מהשהות במעצר וכי הוא מצטער על המעשים שביצע. כמו כן מסר כי הוא מעוניין בטיפול, אולם כזה שיתאים לו.

דיון והכרעה

בפתח הדברים מצאתי להעיר הערה מקדימה המתייחסת להיות האדם - העצור, "נורמטיבי", חסר הרשעות קודמות, אשר תנאי המעצר מאחורי סורג ובריש זרים לו, לאורח חייו ולהתנהלותו בחייו החברתיים או המשפחתיים. הערתי מכוונת לכך, שלצערנו, בתחום משפטי זה אשר יש המכנים אותו "אלימות בין בני זוג" אין בהכרח קשר בין "נורמטיביות" האדם

לבין מסוכנותו. עלינו להפנים מושכלות יסוד, עצובות יש לומר. האלימות, במקרים אלה, שיש ותבוא לידי ביטוי במעשים קיצוניים, מביאה לידי מסוכנות, שסופה מי ישורנה. אלימות שיש ולעיתים תוצאתה טרגית. לפיכך, אין לטענה זו בדבר נורמטיביות האדם, כדי שיקול משמעותי בבוא בית משפט לשקול מסוכנותו של אדם בתחום משפטי זה, אל מול איונה.

ולגופו של עניין, לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט קמא ובתסקירי שירות המבחן ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, אני סבור כי יש לקבל את הערר ולהורות על ביטול החלטתו של בית משפט קמא ועל מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

למשיב מיוחסים מעשים רבים של איומים במסגרתן איים לפגוע בגופם של המתלוננים, תוך שהפנה כלפיהם איומים קונקרטיים של פגיעה בגופם כמו גם מעשים של חשש כי יממש איומיו. מתוך המתואר בכתב האישום עולה מסכת אלימה שהלכה והסלימה. תחילה שלח המשיב למתלוננת דברי איום באמצעות מסרונים כתובים וקוליים ובהמשך, כשלושה שבועות לאחר מכן, הגיע לפתח דירתו של המתלונן כשהוא אוחז בסכין מטבח ובפטיש וכשהוא תחת השפעת אלכוהול, מאיים לפגוע בגופם של המתלוננים וגורם לנזק לדלת הדירה באמצעות הכלים שנשא עמו. אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא, כאמור, במעשי איומים ואלימות מתמשכים על פני תקופה ארוכה.

לא בכדי מצאתי לצטט ולהביא מתוך כתב האישום, דברי האיום ששלח המשיב: בכתב ומלל. מעשי האיומים, ריבויים, טיבם, נסיבות ביצוען והתמשכותם מקימים חשש כבד כי המשיב יסכן את ביטחונם של המתלוננים ויפגע בהם. ככל שמדובר בבת זוגו לשעבר של המשיב, אשר לא הפנים פרידה ממנה, הרי זו מסוכנות ברף גבוה ביותר. מדובר למעשה במסוכנות המבוססת על חזקה סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

אני סבור כי מסוכנותו הגבוהה של המשיב אינה יכולה להלום חלופת מעצר, אף לא כזו בתנאי מעצר שבפיקוח אלקטרוני, ולא מצאתי בשיקולים שהנחו את בית משפט קמא להורות על המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני, טעמים מיוחדים כנדרש לפי סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, לרבות התרשמותו החיובית של בית משפט קמא משני אחיו של המשיב כמפקחים והעובדה שמעצרו הנוכחי של המשיב הוא לו ראשון.

שירות המבחן הציב עמדתו המקצועית באופן ברור לאורך כל תסקיריו וביסס אותה. על פי עמדתו זו של שירות המבחן, המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני לא יביא להפחתת הסיכון במצבו של המשיב אלא אף עלול להגבירו, זאת משום תסכול מצטבר, חוסר מעש, הגברת תחושת הקורבנות והעיסוק במתלוננת וכן דפוסיו המכשילים של המשיב, ביניהם, נטייה לפעול באופן בעייתי ופורץ גבול וכן קושי בשליטה בדחפים ובוויסות עצמי.

אכן תסקירי שירות המבחן אינם "חזות הכול" ואין בהם אלא להוות כלי עזר מקצועי, רב חשיבות, של לומר, של גורם בעל מומחיות וניסיון אשר בית המשפט רשאי לייחס לו משקל לפי שיקול דעתו. אלא שכפי שנקבע לאורך פסיקתו של בית המשפט העליון, סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק במקום בו מתקיימים טעמים כבדי משקל לעשות כן (בש"פ 387/21 פלוני נ' מדינת ישראל (25.1.21)). אני סבור כי במקרה זה לא מתקיימים טעמים

המצדיקים סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן, המבוססת, כאמור, על הערכתו המקצועית, ואני סבור כי השיקולים הקיימים מצביעים על כך שלא ניתן להסתפק במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

אמנם שירות המבחן התרשם בתסקירו הראשון כי המשיב מבטא רצון להסתייע בטיפול בתחום האלימות הזוגית, ובהתאם לכך ניתנה למשיב ההזדמנות לריאיון במסגרת טיפולית ב"בית נועם", אולם במהלך הריאיון ביטא המשיב עמדה הגנתית ומתנגדת באופן המצביע על פער בין דברים שמסר הוא לשירות המבחן. במצב דברים זה, אני סבור כי אף אין בסיס ליתן במשיב את האמון הנדרש לחלופת מעצר.

לפני סיום מצאתי לחזור אל דברי האיומים של המשיב. יש האומרים כי כל שמדובר, במקרה זה, הוא במלל בלבד ולא במעשה. לצערנו הרב, יש ולעיתים המלל הוא בבחינת "מבוא" למעשים. האיומים המפורטים בכתב האישום של אדם, אשר לא מצליח להפנים שזכותה של בת זוגו להיפרד ממנו, ואף להכיר ולקשור קשר זוגי עם אחר, אף שיהיה חברו, מצביעים על גודל הסכנה מצד המשיב. יש ולעיתים קרובות, האיומים, ושוב, למרבה הצער, סופם קטלני. האיומים כמו המעשה כפי המפורט בכתב האישום, מזהירים אותנו באופן ממשי וחזק. כול שנותר הוא, שיש לעשות את שבידנו ועל פי הכלים המשפטיים הנכונים לנו, כדי לאיין מסוכנותו של המשיב. ושוב אדגיש, מסוכנותו של המשיב - ברמה גבוהה ביותר היא.

מכל הנימוקים המפורטים לעיל, אני מקבל את הערר ומורה על ביטול החלטתו של בית משפט קמא, במובן זה שהמשיב יוותר במעצר מאחורי סורג ובריש עד תום ההליכים נגדו.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.